

31 januari 2019

Ministerie van Economische Zaken en Klimaat
Hare Excellentie mevrouw M. Keijzer
Ministerie van Veiligheid en Justitie
Zijne Excellentie de heer S. Dekker
p/a Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC DEN HAAG

Excellentie,

Wetsvoorstel Franchise

Wij hebben met veel interesse kennis genomen van uw wetsvoorstel Wijziging van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek omtrent de invoering van regels die zien op de franchiseovereenkomst ("Wetsvoorstel") en de daarbij behorende Memorie van Toelichting. Als lid van de Vereniging voor Distributie-, Franchise- en Agentuurrecht ("Vereniging DFA") zijn wij ook betrokken geweest bij een overleg voorafgaand aan de reactie van de Vereniging DFA op het Wetsvoorstel en wij onderschrijven de inhoud van deze reactie dan ook van harte.

Daarnaast willen wij de nadruk leggen op een beperkt aantal punten die wat ons betreft met name relevant zijn.

1. Noodzaak van het Wetsvoorstel

Het doel van het Wetsvoorstel is om een gelijkwaardige en evenwichtige relatie tussen de franchisegever en de franchisenemer te creëren. Het Wetsvoorstel lijkt te veronderstellen dat deze franchiserelatie intrinsiek ongelijkwaardig is, waardoor de franchisenemer moet worden beschermd. Empirisch onderzoek omtrent eventuele structurele misstanden door machtsverschillen tussen franchisegevers en franchisenemers ontbreekt echter. Wij kennen dergelijke structurele misstanden niet.

Wat ons betreft zou dan ook de voorvraag gesteld moeten worden naar de precieze noodzaak van een franchisewet. De werking van het Wetsvoorstel en het effect ervan op de franchiserelatie kan moeilijk beoordeeld worden, als vooralsnog onduidelijk is welke problemen zich concreet binnen die relatie voordoen. Met deze vraag in het achterhoofd, merken wij het volgende op.

Simmons & Simmons LLP stichting beheer derdengelden

ABN AMRO Bank N.V. 58.59.08.729, IBAN:NL14ABNA0585908729, BIC:ABNANL2A

Meer informatie over onze internationale vestigingen vindt u op www.simmons-simmons.com

Simmons & Simmons LLP is een "limited liability partnership" ingeschreven in het door de "Registrar of Companies for England & Wales" gehouden register onder nummer OC352713, kantoorhoudende CityPoint, One Ropemaker Street, Londen EC2Y 9SS, Verenigd Koninkrijk, alsmede in het handelsregister van de Kamer van Koophandel te Amsterdam, onder dossiernummer 51088282, kantoorhoudende op het hierboven vermelde adres. De term "partner" verwijst naar een lid van Simmons & Simmons LLP of een medewerker of adviseur met een gelijkwaardige positie en kwalificaties. Een lijst van partners en hun beroepskwalificaties ligt ter inzage bij alle vestigingen. Onze algemene voorwaarden, die een beperking van onze aansprakelijkheid bevatten, zijn op al onze werkzaamheden van toepassing.

2. Variëteit

Het Wetsvoorstel houdt geen rekening met de variëteit aan verschijningsvormen die er binnen de franchisesector bestaat. De wensen en behoeften van de franchisenemer en de franchisegever zijn in sterke mate afhankelijk van de specifieke kenmerken van de franchiseformule die zij exploiteren. Zo kent de franchisenemer van een soft franchise formule veel meer vrijheid dan de franchisenemer van een hard franchise formule. Ook heeft een masterfranchisenemer in de regel vaak minder bescherming dan een kleine franchisenemer. Denkbaar is ook dat de verplichtingen die zouden gelden onder het Wetsvoorstel een grotere impact hebben op de kleinere franchisegever dan op de grotere franchisegever. Toch gaat het Wetsvoorstel in zijn totaliteit voorbij aan de verscheidenheid binnen de franchisesector.

Dat het Wetsvoorstel in een dergelijk onderscheid zou moeten voorzien, is des te meer van belang nu de gehele voorgestelde afdeling van dwingend recht is. Het zou de franchisegever en de franchisenemer in beginsel dan ook niet vrijstaan om afspraken te maken die wellicht beter aansluiten bij het specifieke karakter van de franchiserelatie.

3. Informatieverstrekking (art. 7:913 en art. 7:915 BW)

Onder het Wetsvoorstel dienen partijen elkaar alle informatie te verstrekken die van belang is of van belang kan zijn met het oog op het sluiten en de uitvoering van de overeenkomst. Met andere woorden, er geldt een volledige informatieverplichting (art. 7:913 en 7:915 BW). Een dergelijk vergaande verplichting past wat ons betreft niet goed in het stelsel van het Nederlandse overeenkomstenrecht.

Er lijkt geen goede rechtvaardigheidsgrond voor een dergelijk vergaande informatieverplichting te bestaan, terwijl deze verplichting grote gevolgen heeft, met name voor de franchisegever. Besluit de franchisenemer in spe alsnog af te zien van het aangaan van de franchiseovereenkomst, dan heeft hij wel de beschikking over allerlei zeer vertrouwelijke informatie omtrent de franchiseformule. Anderzijds is niet gezegd dat alle te verstrekken informatie altijd noodzakelijk zal zijn voor de franchisenemer bij het aangaan van de overeenkomst.

Aan de franchisegever zou wat ons betreft een zekere mate van bescherming moeten toekomen, met name als het gaat om vertrouwelijke en geheime bedrijfsgegevens. Die bescherming zou kunnen worden gezocht in een systeem van inzage in informatie (in plaats van het verstrekken van informatie) en in het noemen van de expliciete mogelijkheid van het overeenkomen van een geheimhoudingsovereenkomst in de Memorie van Toelichting.

4. Stand-still periode (art. 7:917 BW)

Dat aan de franchisenemer een periode van beraad toekomt na het ontvangen van alle gegevens is begrijpelijk. De franchisenemer moet een weloverwogen beslissing kunnen maken. De in het Wetsvoorstel voorgestelde periode van vier weken is echter nogal arbitrair en zal vaak als te lang gelden. Ook is het denkbaar dat de franchisenemer in nader overleg met de franchisegever wil treden nádat hij de verstrekte gegevens heeft bestudeerd. Na een dergelijk overleg vangt in de methodiek van het Wetsvoorstel de stand-still periode opnieuw aan. Hierdoor kan een keten van stand-still periodes ontstaan, hetgeen kan leiden tot onnodige vertraging. Dit zou partijen ervan kunnen weerhouden nadere stukken te verlangen of in nader overleg te treden, hetgeen een onwenselijke situatie oplevert voor zowel de franchisenemer als de franchisegever.

5. Instemmingsrecht (art. 7:919 lid 4 BW en art. 7:920 BW)

De rechthebbende op de franchiseformule is en blijft de franchisegever. In beginsel komt dan ook aan de franchisegever het recht toe om te formule te wijzigen dan wel handelingen te verrichten die

aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor de exploitatie van de formule. Door een verzwaaard instemmingsrecht aan de franchisenemer toe te kennen, zoals in het Wetsvoorstel is opgenomen, wordt deze als het ware de (mede)beleidsbepaler van de exploitatie van de franchiseformule.

Wat ons betreft geldt echter dat een franchiseformule optimaal zal functioneren als aan de franchisegever de mogelijkheden tot innovatie en anticipatie op marktomstandigheden toekomen en die mogelijkheden niet worden beperkt door een vergaand instemmingsrecht van de franchisenemers. Een franchiseformule die niet mee kan gaan met de veranderingen op de markt omdat de franchisegever niet slagvaardig kan handelen, is gedoemd te mislukken.

6. Conclusie

Wij zijn geen voorstander van het invoeren een franchisewet zoals thans uitgewerkt in het Wetsvoorstel, met name niet nu de noodzaak van het invoeren van een franchisewet met vergaande verplichtingen voor de franchisegever en vergaande rechten voor de franchisenemer, wat ons betreft niet vaststaat. Aanpassing van het Wetsvoorstel op een aantal essentiële onderdelen ligt wat ons betreft in de rede.

Hoogachtend,
Simmons & Simmons LLP

Johan Polet
Advocaat